

რელიგია

დაე, ქრისტიანულმა რწმენამ გააერთიანოს სრულიად საქართველო!

ქრისტიანობა - ხორციელად შობა უფლისა დმრთისა და მაცხოვრისა
ჩვენისა იესუ ქრისტესი (25 დეკემბერი - 7 იანვარი)
ჩიხსტაშობის დღესასწაულს ქაჩთვიანი მოსახლეობა სახატაში
დათიბური სანთილით შეხვდება

ქრისტიანობის დღესასწაულს საქართველოს მოსახლეობა სარკმელში დანთებული სანთლით შეხვდება. ქრისტიანული რელიგიური დღესასწაული 25 დეკემბერს აღინიშნება. ზოგი მართლმადიდებელი ეკლესია, მათ შორის ქართული აღნიშნავს იულიუსის კალენდრით 25 დეკემბერს, რაც გრიგორიანული კალენდრის 7 იანვარს ემთხვევა. 7 იანვარს მართლმადიდებელი მრევლი შობის ბრწყინვალე დღესასწაულს ზეიმობს. ყოველ შობის დღესასწაულზე პატრიარქის ლოცვა-კურთხევით

დგება ლიტანიობა. თითოეული მორწმუნე ადამიანი შობის დამესარკმელთან სანთელს ანთებს და მიდგომილ ღვთისმშობელს სახლში იხმობს. იესო ქრისტე ქალაქ ბეთლემში ერთ პატარა გამოქვაბულში იშვა. პირველად მაცხოვრის შობა წარმართ მოგვებზე გაცხადდა. სწორედ მათ შეამჩნიეს ცაზე აღმოსავლეთის ვარსკვლავი, რომელიც განსაკუთრებულად კაშკაშებდა და მოესმათ ზეციური ხმა „ოსანა მალალოა შინა, კურთხეულ არს მომაკალი სახელითა უფლისათა“. ეს იმის ნიშანი იყო, რომ გამოქვაბულში იშვა მხსნელი.

მოგვებმა გადაწვიტეს, რომ მისულიყვნენ ახალშობილ იესოსთან და თაყვანი ეცათ მისთვის. შობის დღეს მას მიაერთეს 3 სახუქარი: ოქრო, გუნდრუკი და მური. ოქრო როგორც მეფეს, გუნდრუკი როგორც ღმერთს და მური, როგორც ადამიანს. ქრისტიანობის დღესასწაულს ეკლესია პირველი საუკუნიდან აღნიშნავს. მოციქულთა კანონებში ვკითხულობთ: „შობის დღესასწაულს უნდა უქმობდნენ, რადგან იგი ადამიანებს აძლევს სიხარულს მარიამ ქალწულისგან ამ სოფლის გადასარჩენად ღვთის სიტყვის შობით“.

ტროპარი: შობამან შენმან ქრისტე ღმერთო, აღმოხრწყინვა სოფელსა ნათელი მეცნიერებისა, რამეთუ, რომელნი ვარსკვლავსა მსახურებენ, ვარსკვლავისგან ისწავეს თაყუანის-ცემა” შენი, მზეო სიძარტლისაო, რომელი აღმოხრწყინდი მადლით აღმოსავალთად, უფალო დიდებო შენდა.
კონდაკი: ქალწული დღეს არსებად უზესთავსა შობს ჩვენთვის, და ქუეყანა ქვაბსა შეუხებელსა შესწორებენ, ანგელოსნი მწყემსთა-თანა დიდების მეტყუელუბენ, ხოლო მოგვნი ვარკვლავისა-თანა მოზაურობენ, რამეთუ ჩვენთვის იშვა ყრმა ახალი, პირველ საუკუნეთა ღმერთი.

ვგულთავა ჩვენს დეკანოზს ვიღუჯოთ ახალი წლის შემდგომბანებას!
დამდეგს გილოცავთ ჩემი ფათოლოგია!
ყვითლიყვითლის ის კეთილგონიერი, მარტირიანი, სამართლიანი, ჯანსაღი და წაბრძოლებული!
მეფისი შეგვიმცინებს, მთავართუ და გულშემატკვარისი გვიმბრავს, მეფი ბრძენა და იმედი მთავრებს და ერთდმის ძალამ გაგვამოიბნებს!

აბაყურთა ისე სასიამოვნოდ, ბრძენად ადამიანებისგან ავანსად მიღებულნი ნდობა.
აბაყურთა ისე საპასუხისმგებლოდ, ბრძენად ამ ნდობის გამართლებს და მოთვრთხილებს.
აბაყურთა იმაზე მნიშვნელოვანი, ბრძენად ერთად ყვითლის და ერთად შტამის შიღვი.
მინდა, ვიდრე ერთსეულ გითხრათ მადლობა უკვე განვიღო 2016 -ში გამომცხადებულნი ნდობისთვის და დავპირდეთ, ბრძენად თქვენსა ნდობით აღჭურვილნი პირმა, დეკანოზის უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოში - არცერთი თქვენი პრინციპის, სურვილის, მისაზრების, ბრძენა და შინაშენსა არ დასრუბს განხილვის და შიღვის გაბრძენა.
პირმა პირმა! ნდობას მხლოდ საფრთხი თუ გადავისრდით ნებისმიერი ჩვენგანი. ყველას ვაბრძენ ვგვასწავს - ბრძენად ავპირდით ერთმანეთს. დავპირდით ბრძენად მთავრებულნი ერთად ჩვენს ქალაქს, ამ ქალაქში მცხოვრებ ადამიანებს და დავამჯობებდით ისეთ ბრძენებს, ბრძენად ყველასთვის იტყობდნენ სასარგებლოდ და მისალობნი.
მჯერა, მთავარი წელი იტყობს სწორად ამ დიდი დაპირების გზის დასაწყისი. საუკეთესო სტატუსი უკვე სახეობა.
ახალი წელი ახალი ენობისა და ახალი შესაძლებლობების აღმოჩენად გამომყვების სივრცე და შინაში. ამიტომ მას, ყველი ჩვენგანი განსაკუთრებული მადლობით და განწყობით ხვდება. ამიტომიბნი ლოგიკურთა, ბრძენად ჩვენ გვრწმუნებთ ვართ თანხმობისცემი. ყველათვის, ყველასზე მძიმე პრინციპიც ვი გვადებს უკეთესი ხვალისდელი დღის მადლობით. ამიტომ მჯერა, ერთად დასახელი ყველი მიზანი შესრულებილია, თუ მთავრდებდით, თუ შესაძლებლობების არ დავიშორებთ, თუ ვრცლებით გავსდეთ იმაზე უკეთესობა, ვიდრე ვართ და მთავარო თანხმობის მივცეთ მაგალითი ბრძენის, პასუხისმგებლობის, ერთმანეთის გაცხადის.
ყველი ახალი დღე იყოს სიკეთის მთავარი, ყველი ნამიბი - შიღვის მთავარი.
მეფი დიმილი, სითხე და სიყვარული გაგვყვითს ერთმანეთისთვის და ამის შესაძლებლობა გვცხადდეს.
ერთმანეთზე ბრძენა და საერთო საფრთხის გულშემატკვარისობა უნდა ვისწავლოთ, ბრძენად ჩვენს პატარა ქალაქს დიდი მიზნებით განხილვს სწორად ისეთი ბრძენები ჩვენ გვსურს და ბრძენად ყველასაც ის იმსახურებდეს.
ყველი თანხმობი ულოვად ყველიყვითს ახალი სიციხის, ახალგაზრდების შემართობა, მთავრების სიმბრძენა...
ბრძენებში ხდება და ყველა სანუკვარი ბრძენის ასრულებს გისურვებთ!
მშვიდობა და მარტირი ჩვენს ბრძენებს და დეკანოზს, კეთილად ადამიანებმა!

№61 ოქტომის მთავარი პარლამენტის წევრი ირაკლი ხახუბია

2017 წელი ყოფილიყოს ახალი წარმატებების, წინსვლისა და გამარჯვების წელი

ჩემი თანაქალაქელებო, დიდი სითხით და სიყვარულით მინდა მოგილოცოთ დამდეგი ახალი წელი და ძბისცემის ბრძენადელო დღესასწაული. ჩვენ არც ისე ადვილი მიმჯობობდა გვრძენ. მათ შინაში - დაუსაძრებელი ადვილობითი მისახლეობა. ჩვენს საფრთხე და თქვენი პრინციპითი დამჯობებულება საფრთხისადაა-ბი, ბრძენად წაბრძენების განხილვით. ქალაქ ფათის მიხიციპალიტეტის საკრებულო ვალდებულად თვითს თავს იბრუნებს ქალაქში და მის მცხოვრებლებზე, მათი სიციხისა-ყვითლი-რდობის მიხიციპალიტეტის გაბრძენებისაზე, ბრძენად აისახება იმაში, ბრძენად მთავარო წელს ქალაქში ბრძენადელო საწარმე განხილვსა და განხიცილოდობა მთავარი ინფრასტრუქტურული პრინციპით. ხელისუფლების მიზანმიმართული სტრატეგიამ ადვილობითი ხელი-სრული ბრძენადელო მთავარ საშუალება 2016 წელი დარდითი მიხიციპალიტეტის დაფრთხილი და გაგვრცობისა ის დინისბიბიბი, ბრძენად ქალაქის ეკონომიკურ უკეთესობა, სპორტულ საგანმანათლოდობა, ჯანდაცვისა და სიციხის პრინციპების დამდობა და პრინციპული ბრძენადელო. ეს ყველაფერი ვი ჩვენს ერთდმობითი წაბრძენით, სწორად ჩვენს ერთდმობითა და უბრძენობით-თანამშრომლობით მივალბით ამ შიღვის, ერთად გაბრძენადელო პრინციპების მთავარობით. მინდა დავაბრძენებთ, ბრძენად ჩვენს ყველი გაბრძენებული ნამიბი თითოეული თქვენგანის, თქვენი ბრძენის სიციხისა-ყვითლი და ეკონომიკური მიხიციპალიტეტის მიხიციპალიტეტის გაბრძენებისაზე იტყობს მიმართული. გვინდა ჩვენს საფრთხისა და თქვენი სურვილები ერთმანეთს ემთხვეოდეს, მსურს ერთი ასად უბრძენობა და სიკეთით სახეობი შეხვდეთ ახალ 2017 წელს. ადვი მინდა მადლობა გადავუხადო იმ ადამიანებს, თანაქალაქელებს, ბრძენადელო ადვილობითი ჩვენს ქალაქის მიხიციპალიტეტს საკითხებში და გვრძენად გვრძენ. ბრძენადელო ფათობა, ვიდრე ერთსეულ განსაკუთრებული სიყვარულით და პრინციპული-ბიბიბი გილოცავთ დამდეგი შინაში ახალ წელს, გისურვებთ ჯანის სიმბრძენისა და ხელის მხრებობას, ხვავსა და მარტირის. თითოეული ბრძენადელო სიხარულსა და მიხიციპალიტეტის დაეხიციპალიტეტის. 2017 წელი იყოს ჩვენს დეკანოზისთვის ახალი წაბრძენების მიღწევის წელი. და ვისურვებთ თითოეული ძბისცემის სახეზე მიხიციპალიტეტის დიმილი აღმბრძენიყვითს.
ისაბრძენა ძბისცემისა ერთმა!
ქალაქ ფათის მიხიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე ალოქსანდრე თთავრთა

სწულიად ქრთველ თავსდახხანთა ფათის სახრებულოს გამგეობის თავმჯდომარე, ქალაქის საგამოფრთხილ დარბაზის დირექტორი გოგი ვაგუა უბანი იყო თანხი და მთიანად ჩინი უბანის მთავარი

ჩემი ბრძენადელო ფათობა, მალე სიციხის კეთილდობა განხილვს 2016 წელი, ბრძენადელო მნიშვნელოვან ცვლილებებს დაუდ სათავა. შიღვი თანამად ვთქვით, ბრძენად 2016 წელს ჩვენს ხალხსა ვიდრე ერთსეულ დიდი ნდობა გამთხვებად „ქრთველ ბრძენებს“, ბრძენად იბრძენ აღმბრძენობის და დეკანის გაბრძენის ძბისცემის დიმილი. ამ ნდობას გამართობა უნდა, ბრძენად დეკანის გამთხვების ბრძენადელო. ამდენად ჯერტი ახლად არ-ჩელო ხელისუფლებასაზე.
დაე, ბრძენადელო ყველიყვით 2017 წლის შემდგომბანება თითოეული თქვენგანის ბრძენაში. ყველა თქვენგანს ვამაყვარ სამშობლოს წაბრძენით, დიდი წინაპრებითა და გვარბიბიბიბი. ამ ხელისუფლებით აღგვარდობთ თქვენი შვილები და შვილიშვილები. ვგლავებ ძბისცემის ბრძენითა და უბრძენობით სიყვარულით გვცხადებთ, უბრძენად იყოს თქვენი და მთლიანად ჩვენს დეკანის მთავარი.

ჩი მობანეობით მობანის ხმანა და იობანი

ჩემი საყვარელი ფათობა 93 წლის გადსახელოდანი გილოცავთ დამდეგი შინაში-ახალი წლის შემდგომბანებაში.
დაე, ეხიბდებინი ყოფილიყვით იგი და თითოეული ბრძენაში შემოცხადის, სიხარული, სიყვარული, ხანმთიელობა, ხვავი და ბრძენა. თითოეული ბრძენა ვხეობდელიყვით მოხარული თათობის სიციხის-სიხარულით და არ მოვლებდეთ მთავრების ბრძენა და იტყობი.
მარტირად ვთითხიბდობელი ყოფილობის თითოეული ფათობის მთავრები. იტყობი და იბ-ხეობდელი.
პატივისცემით, თინა ვაგუა (სოფრია) 25 დამბანბანი. ქრისტიანობა

საახალწლო ინტერვიუ ქალაქ ფოთის მუნიციპალიტეტის მერთან

ირაკლი კაკულია: ჩემი საახალწლო სურვილია მეტი კოზიტივი - სიკეთე და ბედნიერება შევიღეს ყველა ფოთელის ოჯახში

ასეა მუდამ: წელთა მიჯნაზე, როდესაც ირგვლივ საშობაო-საახალწლო განწყობა ისადგურებს, საზოგადოება განვლილს აფასებს და სამომავლო სურვილებს აყალიბებს. საახალწლო კეთილსურვილებს, ცხადია, ოპტიმიზმის ელფერი ახლავს, რაც ჩვეულებრივ და მასშტაბურ პრობლემათა მიუხედავად, ხვალისთვის საზრუნავსა და საფიქრალში გამოიკვეთება. ამგვარია ჩვენი ქალაქის სიცხადეში ადგილობრივი ხელისუფლებისა და მთავრობის - მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელობის, უწინარესად, ფოთის მერის - ირაკლი კაკულიას საზოგადოებრივი და საპასუხისმგებლო პრეროგატივა, რაც პირდაპირი არჩევნების შედეგად მიღებული ნდობის მანდატით არის გამყარებული. წინამდებარე ინტერვიუც ამ მოტივსა და ტენდენციას ეხმიანება.

- ბატონო ირაკლი, ორიოდ დღეც და ეს წელი ისტორიის კუთვნილება გახდება. ფრიად მნიშვნელოვანი წელი იყო, როგორც პოლიტიკური, ასევე, სოციალურ-ეკონომიკური თვალსაზრისით. არაერთი სიახლის მოწმე იყო ქალაქი ფოთიც. რა შეფასებას მიცემდით, განვლილ 2016 წელს?

- პირველ ყოვლისა, მინდა ჩემს თანაქალაქელებს-ფოთსა და ფოთელებს, სრულიად საქართველოს მივულოცო დამდეგი 2017 წელი, ვისურვო ყველაფერი საუკეთესო, წარმატებები, სიხარული, უფლის წყალობა, მშვიდობა და კეთილდღეობა.

დიას, მნიშვნელოვანი იყო განვლილი წელი ქვეყნისა და ჩვენი ქალაქისათვის. თითქმის ყველა ასპექტში - პოლიტიკურადაც და სოციალურადაც. უადრესად დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ქვეყნისთვის საპარლამენტო არჩევნებს, რომელმაც კიდევ ერთხელ ცხადყო ქართველი ხალხის, მოსახლეობის ნება, რომ სახელმწიფოს მართვის სადავეები კვლავაც იმ პოლიტიკური ძალის ხელში იყოს, რომელმაც ბატონ ბიძინა ივანიშვილის მეთაურობით, შეძლო ცხრაწლიანი ნაციონალური კოშმარის დასრულება. ეს წელი და წინაც, რა თქმა უნდა, იყო ურთულესი, რადგან ნაციონალი ნარჩენების საბოტაჟისა და დესტრუქციული მცდელობების პირობებში, ძნელია მიზანმიმართულად ააწყო საქმე და დასახული ამოცანები ოპტიმალურად შეასრულო. გამომდინარე აქედან, ხელისუფლება

უდიდესი გამოწვევებისა და სირთულეების წინაშე დადგა, რაც თანდათან მოგვარებადი გახდა. "ქართული ოცნების" წინასწარჩვენო პირობა კეთილდღეობასა და სწრაფ განვითარებაზე, ადამიანთა სოციალურ სრულყოფილებაზე, პერმანენტული რეალიზების პროცესშია. ცხადია, არის პრობლემები, ძირითადად, ეკონომიკაში, მაგრამ, სწორად აღებული გეზი მთავრობისა, გვაძლევს ოპტიმიზმის უფლებას.

უმნიშვნელოვანესი ფაქტორია საქართველოს საგარეო პოლიტიკაში და ევროინტეგრაციის პერსპექტივაში, ვიზალიზირებული მდგომარეობა, მოგვსხვებათ, ევროსტრუქტურებში ტექნიკური საკითხებია მოსაგვარებელი, რის შემდეგაც, უკვე ახალი წლიდან, ჩვენს მოქალაქეებს ექნებათ შენგენის ქვეყნებში უვიზო მიმოსვლის შესაძლებლობა.

რაც შეეხება ჩვენს ქალაქს, ფოთი ახალი, სერიოზული და ხელშესახები გამოწვევების წინაშეა. რიგით ინფრასტრუქტურულ და სოციალურ პროექტებთან ერთად, ჩვენ ვდგებით ახალი რეალობის გვერდით, რომელმაც ეკონომიკურად მეტად სასიკეთო გრადაცია უნდა მოახდინოს ფოთელთა სოციალურ პანორამაზე. და, ეს რომ ასე იქნება, ამას უახლესი მომავალი, დამდეგი 2017 წელიც გვიჩვენებს, რომლის შესახებ, უფრო კონკრეტულად გაიტყობთ.

- ინფრასტრუქტურული პროექტები კვლავ პრიორიტეტულია, კონკრეტულად, რომელ მიმართულებებზე გაამახვილებთ ყურადღებას?

- პრიორიტეტულია ყველა სახლი, ქუჩა, ხიდი, ტროტუარი, ობიექტი, საგანმანათლებლო, კულტურული, სპორტული შენობა-ნაგებობა, მაგრამ, სამწუხაროდ, ყველას რომ გავწვდეთ და ყველგან რეაბილიტაცია-შეკეთება-განახლება განვახორციელოთ, ამის ფინანსური რესურსი არ არის, ქალაქის საკრებულოსთან ერთად, ვადგენთ, ვაზუსტებთ იმ პრიორიტეტებს, რასაც უნდა გავწვდეს საბიუჯეტო პოტენციალი. გასულ წელს არაერთი მნიშვნელოვანი ინფრასტრუქტურული პროექტი შესრულდა. დაიწყო ქალაქის საკანალიზაციო - წყალდარი-ნების სისტემის სრულმასშტაბიანი რეაბილიტაცია; შეკეთდა და განახლდა სანიაღვრე სისტემები და სატუმბო სადგურები; მალთაყვაში და კუნძულზე შესრულდა სანაპირო ზოლის სარეაბილიტაციო სამუშაოები, მოეწყო ნაპირზე მისასვლელი გზები; საცხოვრებელ კორპუსთა ეზოებში კეთილმოწყობითი სამუშაოები ჩატარდა; დასრულდა აღმაშენებლის ქუჩისა და რუსთაველის რკალის ტროტუარების რეაბილიტაცია; კეთილმოეწყო ხიდები; ნიკოლაძის კოშკზე დაიწყო და მიმდინარეობს სარესტავრაციო სამუშაოები; განხორციელდა დახურული სანიაღვრე არხებისა

და ხიდბოგირების კაპიტალური შეკეთება; მრავალსართულიანი საცხოვრებელ კორპუსებში განახლდა ლიფტები, ასევე განხორციელდა საცხოვრებელ კორპუსებში შიდა საკანალიზაციო სისტემებისა და სანიაღვრე არხების აღდგენითი სამუშაოები; აღმაშენებლისა და დანელიას ქუჩებზე შესრულდა გამწვანების პროექტი; ქალაქის ცენტრში, ძუკუ ლოლუას სკვერს ჩატარდა რეაბილიტაცია. განსაკუთრებით საყურადღებოა, რომ 2016 წლიდან ქალაქში სრულად აღმოიფხვრა სასმელი წყლით მომარაგების პრობლემა, ახლა ფოთს 24 საათიანი წყალმომარაგება აქვს.

მომავალ წელს დაგეგმილია საცხოვრებელი სახლების რეაბილიტაციო პროექტების გაგრძელება; ცენტრალურ პარკში ნარდისა და შაშის სახლის გახსნა; არაგვისპირელის ქუჩაზე სპორტული მოედნის მოწყობა; ქალაქში არსებული მარტივი ტიპის სპორტული მოედნების კაპიტალური შეკეთება; ბაზართან არსებულ ხიდზე ტროტუარების რეაბილიტაცია; ამავე ხიდზე განათების მოწყობა; რუსთაველის რკალის მიმდებარე პარკში შადრევანის მოწყობა; გაგრძელდება ქუჩების ორმული შეკეთება, მოხრეშვა-დაგრივადება; ისევე როგორც 2016 წელს, მომავალ წელსაც ქალაქის საფინანსო-მართლმართო რესურსის მნიშვნელოვანი ნაწილი ინფრასტრუქტურის განვითარება-სრულყოფას მოხმარდება, რამაც ვიზუალური ასახვა უნდა ჰქონდეს ქალაქის საერთო იერ-სახესა და სოციალურ ფონზე. აქვე დავძენ, რომ მიდის მუშაობა შესაბამის სამთავრობო სტრუქტურებთან, შეჩერებული პროექტების, კერძოდ საფეხბურთო სტადიონის მშენებლობის გაგრძელებაზე. ფოთს სტადიონი ექნება - ეს გარდაუვალია.

- შიდა ეკონომიკური აღორძინების წყარო - ასე უწოდებთ თქვენ ერთ-ერთ გამოსვლისას, ტურიზმის, როგორც ევექტური სფეროს პოტენციალსა და გასოვნებას, მიიხსნებთ, რომ ეს საკითხი ყველაზე ხელახსაჭიდიდა და პრიორიტეტული?

- ინტერვიუს დასაწყისში ვთქვი და ესლაც დაგვბრუნდები ამ თემას. ეს გახლავთ ტურიზმი და ტურისტული პოტენციალი. ტურიზმი სვალინდელი ფოთის, მისი შიდა-საქალაქო ეკონომიკური აღორძინებისა და განვითარების გასაღებია. მალთაყვის უნიკალური შავიზღვისპირა პლაჟი, თავისი საკურორტო ღირსებით, მაგნიტური ქვიშით, პალიასტომის ტბა, თავისი არეალით ბუნებრივი ტბები, კოლხეთის ეროვნული პარკის განუმეორებელი, ეგზოტიკური ლანდშაპტი, სამონადირეო, საცხენოსნო, სათევზაო, სამოგზაურო მიმართულებები, ფაზისის ისტორიული წარსული-თავისი ლეგენდებით, მითითური ეპიზოდებითა და პერსონაჟებით, არნახულ მატერიალურ შესაძლებლობას უხსნის ეკონომიკის თანამედროვე სფეროს-ტურიზმს,

რაც მთლიანად ქვეყნის განვითარების, ქალაქის განვითარების ხელშესახები საწინდარია. ამაში რომ დარწმუნდეთ, უნდა მიბრუნდეთ მალთაყვის ზღვაზე, ნახოთ რა გაკეთდა, რა კეთდება და კიდევ რამდენი რამ გაკეთდება. აი ამ დიდი საქმის წინაპირობაა მალთაყვის ინფრასტრუქტურული განვითარება და ხელსაყრელი საინვესტიციო გარემოს შექმნა, რაც ჩვენს საზრუნავთა - სზრუნავს წარმოადგენს. აი, ამ მიზნის მიღწევაა ჩემი, როგორც ქალაქის არჩეული მერის უმთავრესი გამოწვევა და გნებავთ, ამბიცია. ქალაქმა უნდა შეიქმნას საკუთარი კაპიტალი, საკუთარი მატერიალური სახსარი, ტურიზმით უნდა ამუშავდეს სავაჭრო, სასერვისო, კულტურულ-გასართობი, გამაჯანსაღებელი, საკომუნიკაციო სექტორები, რომლებსაც ათასობით ვიზიტორი მიაკითხავს რომელიმეც გადავლახავთ უმუშევრობის მრავალწლიან ბარიერს, ტურიზმი უნდა განვითარდეს ფოთელთა სოციალურ რეალიტეტში, ფოთი უნდა იქცეს განუწყვეტელ წინასაღმდეგსაწაულ მოფუსფუსე ქალაქად. უწყვეტი სამუშაო რეჟიმისათვის მიმართულ მექანიზმად.

- როგორ შეაფასებთ ქალაქის კულტურულ-საგანმანათლებლო და სპორტულ ცხოვრებას?

განვლილმა წელმა ცხადად გვიჩვენა, რომ ფოთი ქვეყნის ერთ-ერთ კულტურულ ცენტრად ვალიბდება. მარტო ორი საერთაშორისო დონის ფესტივალი კმარა მაგალითისათვის, რომელთა ფოთში ჩატარება, უკვე ტრადიციად იქცა. ფოთი მდიდარი ტრადიციების ქალაქია, აქ არის იმის მყარი საფუძველი, რომ ჩქავდეს კულტურული ცხოვრება, იყოს შთამბეჭდავი მიღწევები სპორტში, თუმცა არის გარკვეული პრობლემები, სირთულეები, რომელთა გადაჭრაზეც მუშაობს ქალაქის მმართველობა. სფეროებში დაწვეულია ოპტიმიზაციისა და რეორგანიზაციის სამუშაოები, რამაც ახალი წლიდან სათანადო შედეგი უნდა მოგვცეს.

და ბოლოს, ფოთის მერის საახალწლო-საშობაო სურვილი

ჩემი საახალწლო სურვილია: იმედით, მომავლის რწმენით, უფლისადმი მადლიერებით, მეტი პოზიტივით, კეთილგანწყობით, ბედნიერებითა და სიხარულით შემოვიდეს ახალი, 2017 წელი ყველა ფოთელის ოჯახში!

მადლობა საახალწლო ინტერვიუსთვის.

შობა-ახალ წელს გვილოცავენ!

შირმა „კავშირებს შორის“ გენ. დირექტორი რობერტ გვახავა

ფეხბედნიერი ყოფილიყო ახალი 2017 შობა-ახალი წლის შემობრძანება ჩვენი სამშობლოსა და ხალხისათვის.

ვიმედოვნებ ვიხალებერალიზაციის მიღება დიდ სიხარულს მოანიჭებს თითოეულ ქართველს და არა მარტო ქართველებს. ვიხალებერალიზაციის მიღება მოგვცემს ევროკავშირის ქვეყნებში უფიქროს მიმოსვლის საშუალებას, რაც ხელს შეუწყობს ბიზნესის და განსაკუთრებით მცირე ბიზნესის განვითარებას, აქედან გამომდინარე ფოტოს მიმცემა საშუალება წარმატებით განავითაროს თავისი პოტენციალი.

კიდევ ერთხელ გილოცავთ, ჩემო ფოთელებო, 2017 წლის შობა-ახალი წლის შემობრძანებას, იმ იმედით, რომ ახალი ცხოვრება დაიწყება, შეიცვლება უკეთესობისკენ.

გისურვებთ წარმატებებს. დაე, უფალი ფარავდეს ჩვენს ღვთისმშობლის წილხედობით ქვეყანას.

ირა შაცია შირმა „გზამშენი-2013“ მთავარი ინჟინერი

ახალი იმედებით ვხვდებით ახალ წელს, რომ იგი იქნება ახალი საქმეების დასაწყისი, ადამიანებს ექნებათ ნორმალური ცხოვრების პირობები, სამუშაო, რათა აღასრულონ თავიანთი მოვალეობა ოჯახისა და ქვეყნის წინაშე, სამწუხაროდ, ზოგს ავიწყდება რომ ადამიანები უკვდავები არა ვართ, რომ ერთმანეთის დანდობის, სიყვარულის გარეშე აზრი არა აქვს ცხოვრებას, ამიტომ გვაკლია ბევრი რამ, იმედია, ღვთისმშობლის წილხედობით ქვეყანა ღვთიურ გზას დაადგება და სიყვარულით გაგვიერთიანებს, ღმერთმა დაგლოცოთ, მრავალ ახალ წელს სიხარულით შეხვედროდეთ!

ჯუმბერ ცომაია შპს „ბნკ“-ის გენერალური დირექტორი

მოდის ახალი წელი და მას ახალი სურვილებით, იმედებით, იმედია 2016 წელს კიდევ ერთ ნაბიჯს გადავდგამთ ქვეყნის წინსვლა-განვითარების საქმეში, ცხოვრება ნელა, მაგრამ იცვლება უკეთესობისკენ, მთავარია, ყველას ერთი მიზანი-სამშობლოს წინსვლა, ქრისტიანული რწმენა გვაერთიანებს.

ახალი წლის და ქრისტიანობის დღესასწაული განუყოფელია, ღვთიურობის საწყისთან მივდივართ და ძალიან მინდა ქრისტიანულად თითოეულ ჩვენგანს გულში. საქართველო რწმენამ მოიყვანა აქამდე და მას გაფრთხილება სჭირდება, „ენა, მამული, სარწმუნოება“ ჩვენი უკვდავი საუნჯეა, უნდა შევინარჩუნოთ იგი. თუ გვინდა დავრჩეთ ქართველებად.

დაე, ყველა ოჯახისათვის სიხარული და ბედნიერება მოუტანოს ამ წელს, იხარეთ მრავალჯამიერ!

„ფაზისის“ საერთ-სამეცნიერო აკადემიის მორიგი სხდომა

თემა: „არქივი ერის საუნჯე“

სახელმწიფო აქტიუბი. ეტიმოლოგიურად იგი უკავშირდება ბერძნულ „არხეიონს“, რომელიც თავდაპირველად ნიშნავდა ადგილს, სადაც იმყოფებოდა ხელი-სუფლები, ხოლო შემდგომ ადგილს, სადაც ინახებოდა ოფიციალური დოკუმენტები.

არქივების წარმოშობა განაპირობა წერილობითი დოკუმენტების გაჩენამ და მათი შენახვა დაცვის აუცილებლობამ.

ძველ საქართველოში, ისევე როგორც სხვა ქვეყნებში ხელთნაწერებს ინახავდნენ და იცავდნენ მათი შემქმნელები. საერო და სასულიერო პირები, სამეფო კარი და რელიგიური ცენტრები.

საქართველოს უძველესი პერიოდის არქივების შესახებ პირდაპირი და ზუსტი ცნობები არ მოგვაპოვება, მაგრამ დასტურდება რომ VI საუკუნეში არსებობდა სამეფო არქივი-საჭურჭლე განმთსაცავის გარდა, ასრულებდა საბუთსაცავის დანიშნულებასაც, იყო ასევე სააკლესიო და კერძო საცავები.

საქართველოში თანამედროვე არქივებს საფუძველი ჩაეყარა 1920 წელს. 1921 წელს უკვე გასაბჭოებული საქართველოს რევოლუციურმა კომიტეტმა გამოსცა დეკრეტი „საარქივო საქმის რეორგანიზაციის შესახებ“, რომლის მიხედვითაც თითქმის შვიდი ათეული წელი იმართებოდა საქართველოში საარქივო დარგი.

2004 წლიდან საარქივო დაწესებულება საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს სახელმწიფო საკვებუწევრო დაწესებულებაა - სახელმწიფო არქივების მართვისა და საქმეთწარმოების დეპარტამენტი. 2007 წლიდან კი ჩამოყალიბდა საჯარო სამართლის იურიდიული პირი „საქართველოს ეროვნული არქივი“.

ჩემი მოხსენება ზოგადი რომ არ გამოვიდეს - აღნიშნა მოხსენებელმა - ვისაუბრებ ფოთის არქივის გარშემო.

ფოთის არქივს დღეს აქვს რეგიონული არქივის სტატუსი. აქ თავმოყრილია XX საუკუნის ფოთის ტერიტორიაზე მოქმედი ორგანიზაცია-დაწესებულებებისა და აქ მოღვაწე გამომჩენილი ადამიანე-

ბის საქმიანობის ამსახველი დოკუმენტები. მათ შორის დაცულია მუდმივი 191 ფონდის 21801 საქმე, ხანგრძლივი შესანახი 193 ფონდის 21801 საქმე, პირადი წარმოშობის 20 ფონდი.

ხშირად ფოთის ისტორიის განხილვისას განსაკუთრებული აქცენტი ეკიდება ნიკოლაძისეულ ფოთზე და ამაში გასაკვირი არაფერია, რადგან ნიკო და ფოთი განუყოფელია. დღესაც ჩვენ თვალს გადავავლებთ პერიოდს, რომელიც მოიცავს ჩვენი ქალაქის უახლეს ისტორიას, ეს არის პერიოდი 1921 წლიდან დღევანდლამდე.

არსებობს ყველა ეტაპზე ფოთის განსაკუთრებული სტატუსი ქონდა, სწორედ აქედან გამომდინარეობდა ის ფაქტი, რომ ჩვენს ქალაქში თავმოყრილი იყო სამრეწველო, სამხეცნელო, განათლებისა და მედიცინის დარგები და სამსახურე-

ბის მოგეხსნებათ, არქივის მთავარი პრინციპი არის დოკუმენტების სისტემისაგანა ქრონოლოგიაში, ამიტომაც არ შეუძლებელი ყველა იმ დოკუმენტების ასახვას, რაც დაცულია ჩვენს არქივში. მხოლოდ ბოლო პერიოდს, დამოუკიდებლობის პერიოდს მოგახსენებთ.

დამოუკიდებელი საქართველოს გარეგან უკვე 1991 წლის თებერვლის თვიდან ქალაქში შეიქმნა ქ. ფოთის პრეფექტურა. ქალაქის პრეფექტად დაინიშნა ცნობილი ექიმი თენგიზ ბარამიძე. უსიამოვნო მოგონებები, შიდა არეულობები, კომუნდატის საათი, განუკითხაობა. ცეცხლს მისცეს ადმინისტრაციული სახლი, მილიციის შენობა. 1 თვეში პრეფექტურა გამგებამ ჩაანაცვლა, გამგებობის თავმჯდომარე ბატონი სოსო ალექსანდრია იყო. პროგრესი არ იგრძნობოდა ქალაქში, თუ არ ჩავთვლით ვიწრო იურიდიული პირების ჩამოყალიბებას. ქალაქში დაიბადა ტელევიზია „კოლხა“. 1993 წლის აპრილის თვიდან ქალაქს ყავს პირველი მერი ბატონი რომან მელია, ბატონი ნუგზარ ნაბარია, ბატონი ივანე ზოდელავა, ბატონი აკაკი დარჯანია, ბატონი დავით ქანთარია...

წლების განმავლობაში ქალაქის მმართველობაში ხორციელდებოდა ცვლილებები და დღეს მმართველობა წარმოდგენილია ქ. ფოთის მუნიციპალიტეტის მერიისა და ქ. ფოთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სტატუსით.

უსასრულოდ შეიძლება ვისაუბროთ ფოთის საინტერესო წარსულზე. როდელია მცირე დროში გადმოსცე და შეეხო თითქმის

საუკუნეს მიტანებულ საარქივო დოკუმენტების თუნდაც ზოგადად განხილვას და წარმოჩენას, მაგრამ ვეცადე მეთქვა, რომ საარქივო დოკუმენტი ზოგს მხოლოდ მტკვერწყარილი ფოლიანტი რომ ჰგონია, არა და არა, ეს ასე არ არის. ბოლოს და ბოლოს თუ შედარებაა, იგი შეხვეული ნაკვერჩხალი უფროა, რომელსაც დრო დადრო სჭირდება გადავივება, არქივი ცოცხალი ორგანიზმია, რომელსაც საკმარისია მკვლევარისა და საქმის მოყვარული კაცის ხელი შეეხო, რომ უმალ ალაპარაკდეს სიმართლისა და ფაქტების ენით.

ფოთის არქივი თითოეული ფოთელის კუთვნილებაა, წლებების მანძილზე ფოთის არქივს ხელმძღვანელობდა კულტურის დამსახურებული მუშაკი ქალბატონი ნელი ქორქია, არ შემიძლია მადლობა არ ვუთხრა ფოთის არქივის მთავარ სპეციალისტს ქალბატონ ანგელინა ადანაიას, რომელიც 37 წელია ემსახურება ქალაქის არქივის საქმეს.

ფოთელებს და არა მარტო ჩვენ გვყავს ახალგაზრდა კადრები, რომლებიც გულდასმით სწავლობენ არქივისტის საპასუხისმგებლო პროფესიას.

მინდა დიდ მადლობა ვუთხრა საქართველოს იუსტიციის მინისტრს ქალბატონ თეა წულუკიანს და საქართველოს არქივის გენერალურ დირექტორს ქალბატონ თეონა იაშვილს იმისთვის, რომ გათვალისწინეს ფოთის, როგორც განსაკუთრებული ქალაქის სტატუსი, მიიღეს გადაწყვეტილება არქივების რეორგანიზაციის პროცესში და ქალაქ ფოთს დაუტოვეს არქივი.

როგორც ზემოთ აღვნიშნე სფოთის არქივი მალე ახალმოსახლეობას იხეიმებს და ამ ფაქტის ყველაზე დიდ გამზიარებლები და საპატიო სტუმრები იქნებიან თქვენ ძვირფასო აკადემიის წევრები.

მომხსენებელს კვალიფიციური შეკითხვები და შეფასება მისცეს აკადემიის წევრებმა ნაპო თოდუამ, ვაგნერ მხეიძემ, კორნელი სართანია, ბორის ლლოუამ, ჭაბუკი კოიავამ, ზურაბ აბრალავამ და სხვებმა.

დასასრულს „ფაზისის“ საერთ-სამეცნიერო აკადემიის ფოთის სათაო ორგანიზაციის თავმჯდომარე ქალბატონმა დოდო ხუხიამ მადლობა გადაუხადა ფოთის რეგიონული არქივის დირექტორს ქალბატონ ქეთევან ევრემიძეს საინტერესო მოხსენებისათვის და უხურვა მას და მის კოლექტივს შემდგომი წარმატებები.

„სამშობლოს სამსახურისთვის ჩანბნი ბიუჯეტის ხანა“

გივი აბლაკი - 80

ბელი კასისა-ქვეყნის ბიომბროზის ნაწილი

ადამიანი ამ ქვეყნის ყველაზე დიდი სიმდიდრეა-სამშობლოც მისგან იწყება და მასშივე თავდება...

ნოემბრის არც თუ გრილი ამინდია, „ფაზისის“ აკადემიის წევრები გორში ვართ მიწვეული, ჩვენი საერთო მეგობრის „ფაზისის“ აკადემიის გორის საქალაქო ორგანიზაციის თავმჯდომარის ბატონ გივი აბლაკის იუბილეზე...

გზა საკმაოდ დიდია ფიქრისთვის, განჯისთვის, თუმცა, ეს ფიქრებიც სმამალად გამოგვივიდა აკადემიის წევრებს. საუბარი ჩვენი ქალაქით დაიწყო, მეუფე ლიონივთ ყველაზე...

გზადაგზა უკაცრიელი ადგილებია, ვამბობ მიწები პატრონის ელოდება, კაცის ხელს ითხოვს, მარტოობის საშინელი განცდაა, ვინ შემოიტანს სიცოცხლეს გარესამყაროს მოწყვეტილ ადგილებში გაუგებრია და პერსპექტივაზე ბუნდოვანი...

კიარა რეალობაა, სამწუხაროდ... აი, ამას ქვია, უბედურების ბედნიერება, ოღონდ თვითონ იყვენ ბედნიერები...

გზადაგზა ახალი ავტობანები გვხვდება, საგზაო ნიშანი - ცხინვალამდე 56 კმ-ია, სვედიან ფიქრებს აღძრავს-რა ახლოს და რა შორისაა სამანათლო, ლტოლნილები საკუთარ სამშობლოში მართლაც გამოწვევაა...

ტრადიციულად ტრანსპორტი უფასოდ გამოგვიყო „ფაზისი“ აკადემიის წევრმა, გორელმა, მაგრამ უკვე ფოთელმა ბატონმა ზაქარ გვირტიშვილმა. მთელი გზა გულბოლიად მოგვემსახურა ავტომანქანის მძღოლი ბატონი ბაგრატ თურქია-იუმორი...

თბილისიდან გორში შემოგვიერთდნენ „ფაზისის“ საერო - სამეცნიერო აკადემიის პრეზიდენტი ბატონი ნუგზარ ნადარაია, აკადემიის წევრები, ბატონები ალექო დოღბაია, ჯონი გურგენაძე და დეველმოსილი პიროვნება, ტრადიციულ ტანსაცმელში გამოწყობილი, საქართველოს ჩოხოსანთა სახოგადოების წევრი ბატონი გურამ შენგელია...

ბატონმა ნუგზარმა, რომელიც ყოველთვის რაღაც სიურპრიზს გვიმზადებს, ცოტნეს გულსაკიდი ხატები, რომელიც საქართველოს კათალიკოს პატრიარქმა, ილია მეორემ ადამაშენებელმა აკურთხა, გადმოგვცა აკადემიის წევრებს ზურაბ აბრალავას, ალექო დოღბაიას, რამაზ ქორქიას, ვაგნერ მხეიძეს და ჯონი გურგენაძეს...

ბატონი ნუგზარი სტალინის სახლ-მუზეუმში გვეპატივებდა, კარგახანია აქ არ ვყოფილვარო. მუზეუმში მართლაც განახლებული დაგვხვდა, ისეთი როგორც ეკადრება ამ ეპოქალურ პიროვნებას, პოლიტიკოსს, მწერალს, პუბლიცისტს. აქ არ შეიძლება განსაკუთრებით არ აღინიშნოს მუზეუმის დირექტორის ქალბატონ ლია ოქროპირიძის თავდაუზოგავი შრომის შესახებ...

მშობლიური ქალაქი და ბომბები დაეყარეს აქაურობას, არადა, რომ არა სტალინი, ვინ იცის რა ბედნიერება კავის რუსეთს ატომით შეიარაღებული რომ დატოვა. ამას დაეუმატო შენაური მტრები, მარტივი კატეგორიებით მოაზროვნენი, ვითომ თოხნიციონრები, რომლებიც ვერასოდეს გაიგებენ მსოფლიოში ყველაზე პატარა ქოხში დაბადებულმა, როგორ იტვირთა მთელი მსოფლიოს გადარჩენის მისია და მოიგო ყველაზე დიდი ომი დედამიწაზე...

მანც რა გაუკეთაო საქართველოს - კითხულობს მავანი. თურქეთის მიერ მიტაცებული ქართული მიწების დაბრუნების საკითხი გადაწყვეტილი იყო, რომ არა რუსულნი გარდაცვალება და ტრუმენის ატომური დივერსია. მაშინ საქართველო სახელმწიფოდ ჩამოყალიბდა, დღეს კი დაშლის პირასაა, ეს რეალობაა. ბატონ გივი აბლაკთან შეხვე-

დრის დროც დადგა. უღამაზეს ბუნებაში გაშენებული რესტორანი „ნაჭარმაგვი“ ახალგაზრდულად და ელგებანტურად გამოიყურებოდა, დიდი, ნათელი, ღამაზად გაფორმებული დარბაზით თანამედროვე დიზაინით. სცენის სიღრმეში ბატონი ნუგზართან ერთად ბატონი ბორის პაპასკუა „ფაზისის“ საიუბილეო სახუქარს „არგოს“ მაკეტს შესაფერის ადგილს შეძენიან, აფრაც გაშალეს და ჩვენც ზურგის ქარი ვუსურვეთ კოლხურ სიმბოლიკას...

დიდი იუბილე დიდებული სცენარით წარმართა, ავეტორიც და რეჟისორიც თავად იუბილარი იყო, აი, ვღვევარ მე გივი აბლაკი თქვენს წინაშე ჩემი შთამომავლობით. და მართლაც იდგა დიდი კაცი ჩვენს წინაშე, მთელი თავისი ღირსებითა და სიდიადით, იდგა კაცი, რომელმაც ცხოვრების გზა გადაცურა.

ცოტა რამ საკუთარ ბიოგრაფიაზე, ვიდრე კადრები, ბავშობა, სიყმაწვილე, კაცობის წლები. პატარა ბიჭმა მამა ჯარში გადავიდა, ჯარისკაცის მამა არ დაბრუნებულა, თუმცა დაბრუნდნენ სხვისი მამები და ასე უმამოდ მოდიოდა ცხოვრების გზაზე. რატომ უნდა გრძობოდა პასუხისმგებლობას, მოვალეობას, შინამუსვლელო მამისა და მარტო დარჩენილი დედის წინაშე. ისწავლა, იშრომა, იყო ახალგაზრდობის ლიდერი, იყო პარლამენტარი და დღესაც ხალხის სამსახურშია, როგორც დიდი ქართველი, ბიზნესმენი, მრავალმხრივი განათლებული კაცი, სტრუქტურითყვეარებული მანქანული, მეუღლე ქალბატონი გზიაც კარგი მეგზური შეხვდა, თანამდგომი, გამრჯე, გამგებიანი.

თითქმის მთელი კონცერტი-შემაქმედება შეიღებმა, შეიღიშვილებმა და უახლოესმა ადამიანებმა

წარმოადგინეს, თითქოს დაუჯერებელი იყო ასეთი ოსტატობა ერთი დიდი ოჯახიდან. იყო მისხალმებები, მოფერება, წარსულის გახსენება, იყვნენ პოლიტიკოსები, მწერლები, პოეტები, მეგობრები, ახლობლები სხვადასხვა ქალაქებიდან. ეს იყო სიყვარულით განვლილი გზით ბედნიერი კაცის დიდი იუბილე- დიდი გადასახვედი.

სუფრის მშვენება თამადაა - ყველაფრის მოქმელი და დამტკევი, სპექტაკლის რეჟისორი - კარგი კაპიტანივით რომ მიაცურებს გამსდიდ ოქეანეში. იუბილარის მეგობარმა და თანამებრძოლმა ბატონმა ბაკურ გულუამ ბრწყინვალედ შეასრულა ეს მისია, იგი ყოველთვის შემორჩება ჩვენს მესხიერებას, როგორც მრავალმხრივი განათლებული, უნიტივერსი კაცი, ნაღდი პატრიოტი, დიდი მამულიშვილი და სახელმწიფო მოღვაწე.

იუბილარს მიესალმა „ფაზისის“ აკადემიის პრეზიდენტი ბატონი ნუგზარ ნადარაია, მათ ხომ ერთად იდგაწეს პარლამენტში, იმ ურთულეს პერიოდში, როცა ქვეყანას არც კონსტიტუცია ჰქონდა და არც ბიუჯეტი. ამადლებული, შთამბეჭდავი ლექსიც უძღვნა იუბილარს სამშობლოზე, ეპირებზე და სამასოვრო საჩუქარი-„არგოს“ მაკეტი გადასცა.

წინა შეხვედრა გამახსენდა ბატონ გივის ოჯახში - იგი ბატონ ნუგ-

ზართან ერთად გადავიღე სტალინის სურათით ხელში-უპირველესად ქართველმა კაცმა უნდა დააფასოს შენი სისხელი, შენი გენი, თავისი ნაკლითა და ღირსებით. სტალინის სურათი ჩერჩილს თავის ოთახში ედგა, იქნებ როგორც ღირსეული მტრის გახსენება.

წლები ჩემი სიმდიდრეო-თამამად შეუძლია თქვენს ბატონმა გივიმ. „დროს მიაქვს ყველა ძველი, ჩვენი კაცობის გარდა“, და, აი, დგას ჩვენს წინაშე გივი აბლაკი, კაცი ვალმოსილი სამშობლოს წინაშე, მისი ცხოვრება ქვეყნის ბიოგრაფიის ნაწილია, ყველაზე დიდი ჯილდო კი ხალხის სიყვარულია, რაც მისი დიდი დეველის დაფასებაა და რასაც კაციც კარგად ხედავს და ღმერთიც. მას ასევე შეუძლია გაიმეოროს დიდი ნიკოლაძის სიტყვები „მე შენ მიყვარდი, შენ მყავდი, შენ გამსახურე როგორც შემეძლო“ და ჩვენც დიდი ვაკას სიტყვებით ვეფერებით იუბილარს „სამშობლოს სამსახურისთვის ჩანბნი გიკურთხოს ზენამა“.

„ყველაფი ტურფა ქვეყანავ, ილხინე

და შენ ქართველო სწავლითა

სამსობლო გაახარეო“... სოსელოს დეკლეს ახსენებს ბატონი გივი გარს შემოსხვეულ პატარა შეილიშვილებს, მომავალ თაობას. ღმერთმა და კაცმაც გისმინოს ჩვენო საყვარელო დიდებულო ქართველო!

დაე, მეორედ ჩვენი მოხვლისას ის ქეგლიც თავის ადგილას გვენახოს, როგორც სიმბოლო ქართული გენის უძღვევლობისა და უკვდავებისა!

ზ. აბრალავა

სცენაზე კოკა-კოლა ანსამბლი „ფაზისი“

გ. გუნიას სახელმწიფო დრამატულ თეატრში გაიმართა შემოქმედებითი საღამო, რომელიც მიეძღვნა საამაყო შემოქმედებით ადამიანებს, ფოთელთა სახელმწიფო ადამიანებს, რომლებიც 4 ათეული წელია რაც გვახარებენ თავიანთი შემოქმედებით და წარმატებებით. გვანიჭებდნენ და გვანიჭებენ დიდ სიმოწებებს სცენიდან და ეკრანიდან, გვიღამაზებენ ცხოვრების წუთებს და გვაზიარებენ მუსიკის საოცარ სამყაროს.

საღამო გახსნა მერიის კულტურის სამსახურის უფროსმა, ქალბატონმა ირმა გუგუშვილმა, რომელმაც დიდი იუბილე მიულოცა „ოქროს ბიჭებს“ ყველაფერი დაიწყო 1976 წლის მიწურულს, როდესაც ფოთის გემთმშენებელი-გემთშემკეთებელი ქარხნის კლუბთან ჩამოყალიბდა მუსიკალური კოლექტივი, რომლის ხელმძღვანელი და სულისჩამდგამელი იყო უნიჭიერესი, მრავალმხრივ გამორჩეული პიროვნება, ფოთის კოლორიტი ირაკლი (ბოჩია) ლოლუა, დიდი ძუკუ ლოლუას ვაჟი.

ბატონი ირაკლი მისთვის დამახასიათებელი მაქსიმალისმით შეუდგა საქმეს და შემოიკრიბა ქალაქის საუკეთესო შემოქმედებითი ძალები, მუსიკალურ ხელმძღვანელად მოიწვია ახალგაზრდა ნიჭიერი მუსიკოსი ვიაჯანელიძე, ლორბარად-ეროდი ტიკაბრაძე, ხოლო ქორეოგრაფად თამარა ტურბოვეცი, ჩვენ ქალაქში საბალონ-სამეჯლისო ცეკვების პიონერი. ვაკთა ანსამბლის შემადგენლობაში იყვნენ: ავთანდილ აბურჯანია და სოსო გვაძაბია (I ხმები), ნუგზარ დადიანი და ჯანაიკო დანელია (II ხმები), ბიძინა თავბერიძე, იური ხუბუა, ზურაბ დანელია და ბორის ყუფარაძე (ბანები). მათთან ერთად კოლექტივს ალამაზბენდნენ მომღერალი გოგონები: ნანი გუგუშვილი, ნალიტა ამირანაშვილი, სვეტილანა სიჭინავა, ნინო ბასილია, ლია ჩინუა. ვოკალური-ინსტრუმენტალური ანსამბლი „კომეტა“ ერთნაირი წარმატებით ასრულებდა როგორც ფოლკლორულ, ასევე საესტრადო სიმღერებს. შეიქმნა ორიგინალური ვოკალური-ქორეოგრაფიული კომპოზიციები შოუს ელემენტებით. ანსამბლმა მოკლე პერიოდში საოცარი პოპულარობა და წარმატება მოიპოვა.

ბევრს ახსოვს ჩვენ ქალაქში ჩატარებული პირველი „ფაზისობა“, არანაყოფიერებოვი დანსკნითი ღონისძიება პორ-

ტის აკვატორიში სახვლო ვაგზალთან, რომელიც მთლიანად ამ შემოქმედებითი კოლექტივის ძალებით განხორციელდა. შემდეგ იყო წარმატებული გამოსვლები თბილისში, ბათუმში, გორსა და ზუგდიდში. ამავე პერიოდში იყო მათი გასვლა საქართველოს ფარგლებს გარეთ ქალაქ გორში.

საღამოს ესწრებოდა იმ პერიოდში ფოთის გამომშენებელი-გემთშემკეთებელი ქარხნის ერთ-ერთი ხელმძღვანელი ბატონი თმარ ხუხუნი, რომელმაც გაიხსენა კოლექტივის პირველი სასცენო ნაბიჯები.

ისევ მოვიხიბლეთ სიმღერით „გაზაფხული შემოსულა ღენ“ და „ღამე დაეხებტები“.

მე-20 საუკუნის 80-იანი წლების დასაწყისში ანსამბლი ახალი წარმატებებით აგრძელებს მოღვაწეობას უკვე საქალაქო ანსამბლის სტატუსით. მისთვის იქმნება სპეციალური საკონცერტო პროგრამა მოწვეული ცნობილი კომპოზიტორების ნუგზარ ედილაშვილის და ბორის თბილელის მიერ. ამ პერიოდში გამოჩნდა ანსამბლი საქართველოს ტელევიზიის I არხზე. ამ გადაცემის ავტორი იყო ცნობილი მომღერალი გოგი დოლიძე, რომელიც ამ ანსამბლის დიდი მეგობარი და გულშემოტიკი ვახლდათ.

1984 წლიდან ბიჭები შემოქმედებით მოღვაწეობას აგრძელებენ ფოთის საქალაქო კულტურის სახლში, სიმღერისა და ცეკვის სახალხო ანსამბლ „ფაზისის“ შემადგენლობაში და მათ ემატებათ ახალი ძალები, ნიჭიერი მომღერლები: ნუგზარ ნაჭყებია, თემურ ფიფია, ვალერი ნიკოლაიშვილი, პაატა ყურუა, ვურამ ღვინჯილია, რამინ კილასონია და რა თქმა უნდა ახლახან ჩვენგან უდროოდ წასული მეგობარი ტარიელ თურქია.

ტარიელი დღეს ამ საღამოზე ჩვენ გვერდით უნდა ყოფილიყო და როგორც ვოკალთვის თავისი უღამაზესი ხმით დაეტებო მსმენელი. გთხოვთ წუთიერი დუმილით პატივი მივაგოთ ამ შეხანიშნავი მომღერლის სსოვნას.

მიუხედავად ამ მძიმე ემოციებისა ჩვენ, ტარიელის მეგობრები ვაგრძელებთ იმ საქმეს რომელიც მას ასე ძალიან უყვარდა. არ ვიცი როგორ გამოვივა, მაგრამ დღეს ჩვენ ტარიელთან ერთად კიდევ ერთხელ ვიმღერებთ-ამბობს ანსამბლის უცვლელი პროფესორი, დონისძიების ავტორი, რეჟისორი

სოსო გვაძაბია. ვიდრეწინაწერი-მღერის ტარიელ თურქია და იუბილარი ანსამბლი.

შევახსენებ ჩვენს მკითხველს, რომ ერთი წლის წინ სახელმოდ გაიხსნა ფოთის სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლ „ფაზისის“ სახელმოდ ვარსკვლავი. სხვათაშორის ეს პირველი ვარსკვლავია ქალაქის კულტურული ცხოვრების ისტორიაში.

ახლახან კიდევ ერთი სახიხარულო მოვლენა მოხდა. ნება მომეცით ჩვენი ანსამბლის და თქვენი სახელით დავაწვდომოთ ადამიანს, ბატონ ეროდი ტიკაბრაძეს, ჩვენს იროდი მასწავლებელს მიუულოცო ხელოვნების ქურუმის საპატიო წოდების მინიჭება. წამყვანის ამ სიტყვებს ტაშით შეხვდა მაყურებელი.

გაიხსენს სიმღერა „დედის ნანა“, „ხმალი მომეც და ხანჯალი“, „მუხამბაზი“.

კიდევ ერთი ვარსკვლავური კოლექტივი, თავისი უღამაზესი ხმებით, გულში ჩამწვდომი მეგობარი მელიქიძე მსმენელზე წარუშლელ შთაბეჭდილებას ტოვებენ. სცენაზე ქალთა ტრო-ქანა წულიას ნალიტა ამირანაშვილის და ფერიდე კალანდიას შემადგენლობით.

ის, რაც განვილი 4 ათეული წლის მანძილზე შესრულდა ქალთა კულტურისა და ცეკვის 20-მდე ქვეყნის საკონცერტო სცენებზე, სხვადასხვა კონკურსებზე, ფესტივალებზე კონცერტებზე არის ერთი ფოთელი მუსიკოსის დიდი შრომისა და სა-

ლოცო ნიჭის ნაყოფი. მას წარმატებით უმოღვაწია საგუნდო და საესტრადო ჟანრში, არის სიმღერების ავტორი, მუსიკალურად გაფორმებული აქვს არაერთი სპექტაკლი ფოთის თეატრში, იყო სენაკის სიმღერისა და ცეკვის სახელმწიფო ანსამბლის ხელმძღვანელი, ფოთის სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლ „ფაზისის“ სამხატვრო ხელმძღვანელი და დირექტორი. ეს ადამიანი გახლავთ ჩვენი მახეტრო, ბატონი ვიაჯანელიძე. მას ტიტულები და რეგალიები არ აკლია, მაგრამ ყველაზე მთავარი საზოგადოებრივი აღიარება და სიყვარულია.

როდითან ვიაჯანელიძე, ტკბილი მანგები იღვრება „ჩიტი გვრიტი მოფრინავდა“...

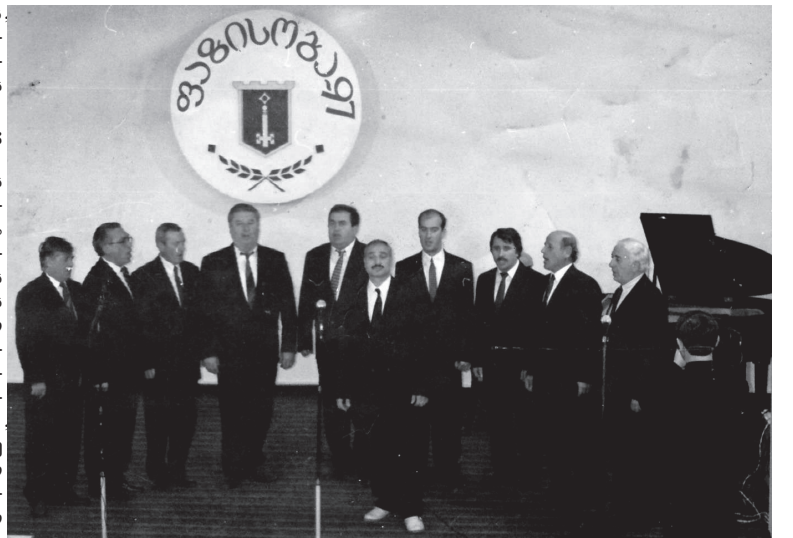
კონცერტზე ყველა ელოდებოდა კიდევ ერთი არანაყოფიერებოვი მომღერლის გამოჩენას, რომლის ხელოვნება და საშემსრულებლო კულტურა უწყობს ამ სიტყვებს ქართულ სცენას. რა თქმა უნდა დღესაც ის ჩვენთან-

ნაა, გთხოვთ მიხედვით - სცენაზე ქალბატონი ნანი გუგუშვილი.

(სიმღერა - დაილოცოს საქართველო)

ანსამბლის წარმატებებში, მათი წევრების ნიჭისა და თავდადებულ შრომასთან ერთად, ფასდაუდებელი წვლილი მიუძღვით ადამიანებს დიდ ჯგუფს, რომელთა მხარდაჭერის, თანადგომის და დახმარების გარეშე ვერ შეიქმნებოდა ეს ისტორია. ესენი გახლავთ ბატონი ბაკურ გულუა, ბატონი გერონტი კუხალიაშვილი, ბატონი რომან მელია, ბატონი თემურ წურწუშია, ბატონი ნუგზარ ნადარაია, ბატონი ჯემალ გურგენაძე, ბატონი მერაბ კორტავა, ბატონი ვანო ზოდუა, ბატონი ვიაჯანელია, ქალბატონები ნათელა რუხაძე, ფოთოლა ქაჯაია.

ამასთან აუცილებლად უნდა გავიხსენოთ ის ადამიანებიც, რომლებიც სამწუხაროდ არ არიან ჩვენ გვერდით. გვსურს გავიხსენოთ ახლახან გარდაცვლილი ქალბატონი ლეილა კაკულია, რომლის დედალი განსაკუთრებულია ამ ანსამბლის ჩამოყალი-

ბეგბასა და წარმატებებში, ასევე უნდა გავიხსენოთ ბატონი ირაკლი (ბოჩია) ლოლუა, ბატონი ზაურ არჩაიძე (გემთმშენებელი ქარხნის დირექტორი), ბატონი თენგიზ ქოიავა, ანსამბლის წევრები სხვადასხვა პერიოდში - აბული სეფიაშვილი, ბორის ყუფარაძე, თენგიზ ქლიფთარი, ანზორ კუტაღიშვილი.

განსაკუთრებული მადლობა ქალაქის დღევანდელ ხელმძღვანელს ბატონ ირაკლი კაკულიას, რომლის დიდი ძალისხმევით გარეშე ვერ მოხერხდებოდა კოლექტივის აღდგენა 10 წლიანი პაუზის შემდეგ. ბატონმა ირაკლი კაკულიამ ანსამბლს მიულოცა იუბილე და სამახსოვრო საჩუქარი გადასცა.

ანსამბლის იუბილეზე სპეციალურად ჩამოვიდა ისრაელიდან ბატონი ავთო აბურჯანია, იგი 10 წელია იქ ცხოვრობს.

ამ სიურპრიზმა ყველა გაგვახარა, მართლაც ამადღეველები შეხვედრა და დამაზის სადამო იყო.

მობს-ახალ ნელს გვილოცავს მომავალი თაობა

თიკა გვაჩვენა

ჩვენს პატარა, ლამაზ ქალაქში დაიბადა თიკო გვაჩავა. მან ოქროს მედალზე დაამთავრა ქ. თბილისში არსებული ამერიკული სკოლა-კოლეჯი „ლოვოსი“.

თიკოს გულმა სწავლის გასაგრძელებლად

ძელებლად ევროპისაკენ გაუწია. ის წელს ბულგარეთში ამერიკის უნივერსიტეტის სტუდენტი გახდა. თიკო თავისი აკადემიური მოსწრებით უნივერსიტეტში მსოფლიოს 30 ქვეყნის ახალგაზრდებს შორის ლიდერად აღიარეს. ასე გახდა 18 წლის ახალგაზრდა 2016 წლის უცხო ქვეყნის სტუდენტი.

მშობლები ქ-ნი დარეჯან ცირდავა და ბ-ნი დემურ გვაჩავა არასოდეს ჩარეულან შვილის პირად ცხოვრებაში, თუმცა ისინი ყოველთვის გონივრულად და ტაქტიანად აკონტროლებდნენ შვილის მიერ გადადგმულ ნაბიჯებს და აძლევდნენ შვილს თავისუფალი განვითარების საშუალებას. მაგრამ დედ-მამას გაუჭირდა პატარა ქალიშვილის გარეშე და მიიღეს გადაწყვეტილება შვილისთვის ბულგარეთში ჩაეკითხათ. რაც კიდევაც შეასრულეს.

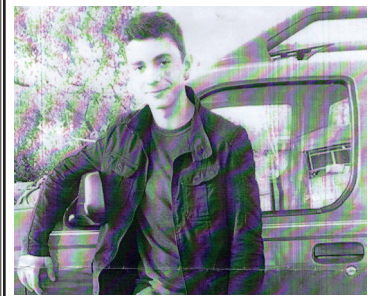
მშობლები უნივერსიტეტში შეხვდნენ პროფესორ - მასწავლებლებს, მათ აღნიშნეს, რომ თიკო არის ერთ-ერთი საუკეთესო სტუდენტი. ის ამ ზაფხულს გაცვლითი პროგრამით 3 თვით მიემგზავრება ამერიკაში. სადაც კიდევ უფრო აიმაღლებს სწავლის დონეს.

მომავალ სასწავლო წელს თიკო თავად იქნება მასწავლებელი და თვითონ ჩაატარებს ლექციებს. პედაგოგები ძალიან დიდ იმედებს ამყარებენ ქართველ ნიჭიერ ახალგაზრდაზე. მშობლები აღფრთოვანდნენ შვილის წარმატებით.

თიკოს უსახვროდ უყვარს თავისი ქვეყანა, მას ენატრება საქართველო. იგი მთელი გულით ულოცავს დამდეგ შობა-ახალწლის მობრძანებას თავისი საყვარელ მეგობრებს და სრულიად საქართველოს.

მომავალი ცხოვრების გზა ჩვენც დაუულოცოთ ნიჭიერ ახალგაზრდას

შალვა საჯაია

ფოთის ბავშვთა საფეხბურთო სკოლის აღზრდილი, დიდი მომავლის მქონე ფეხბურთელი შალვა საჯაია ამჟამად თბილისის საბურთალოს რაიონის ბავშვთა საფეხბურთო კლუბში თამაშობს. გუნდი წარმატებით გამოდის საერთაშორისო ასპარეზზე, რაშიც უდიდესი წვლილი მიუძღვის შალვა საჯაიას, რომელზეც კვლავაც დიდ იმედებს ამყარებენ. შალვა შობა-ახალწელს ულოცავს თავის აღმზრდელს ლერი ცირამუას, ნუგზარ ლემონჯავას, მადლობას უხდის კახა აფრემიძეს და კახა ლატარიას თანადგომისათვის. ასევე დიდ მადლობას უხდის დახმარებისათვის, მხარდაჭერისათვის მამის, მამუკა საჯაიას მეგობრებს იანგული (ჯოტია) ალანიას, ნოდარ კორსანტიას და თეა ბელქანიას, თითოეულ მათგანს, ასევე ყველა ფოთელს უსურვებს, რომ ფეხბურთელი ყოფილიყო 2017 წელი - სიხარულითა და წარმატების მომტანი.

დიდი იუბილე

„მამ გამანჯვება ცბილო სიყოყნო, დავრჩებით მუდამ ჩვენ განუყრელი“

მიჩიკო მეფარიშვილი - 80

80 წელი გამორჩეულია ადამიანის ცხოვრებაში. აქ მთავრდება სიჭარბაგის წლები და იწყება შეუცნობელი, მაგრამ ღირსეული სიბერის წლები, რამეთუ გასაკეთებელი კიდევ ბევრია.

ბიჭიკო მეფარიშვილმა თავისი გასაკეთებელი საქმე კაცურად გააკეთა, საზოგადოებაში, ნათესავ-მეგობრებში, სიყვარული და პატივისცემა მოიპოვა. უკანმოსვლის ნამდვილად არ ეშინია, მუდამ სიკეთე უკეთებია, ამიტომ პატივს სცემენ და უყვართ იგი.

ღიას, მას 80 წელი შეუსრულდება 2017 წლის 4 იანვარს. დაბადების წელი კი ის თარიღია, როდესაც ადამიანი აჯამებს თავისი განვლილი ცხოვრების გზას. ზოგი კმაყოფილია, ზოგი სინანული იპყრობს, მაგრამ ცისქვეშეთში ყველაფერი უფლის ნებით ხდება და მას ვერავინ შეცვლის. აი, ამ პოსტულატიდან გამომდინარე ამაყად ვამბობთ წლები ჩემი სიმდიდრეა. ბიჭიკო მეფარიშვილთან დაკავშირებით შეგვიძლია ამ ლექსის პერიფრაზი გავაკეთოთ „წლები, შვილები და შვილიშვილები ჩემი სიმდიდრეა“.

განვლილი 80 წლის მანძილზე ბიჭიკო მეფარიშვილს ბევრი სიხარული განუცდია, მაგრამ ბევრი გულისტკივილიც უგებია, მიუხედავად ამისა უმადურობის გრძობას არ განიცდის. დაბადებულა საქართველოს ერთ-ერთ უღამაზეს კუთხეში - იმერეთში, ბავშობიდანვე გაისიგრძელებს „ქართლ-კახეთი, იმერეთი, გურია და სამეგრელო, ყველა ჩემი სამშობლოა, საყვარელი საქართველო“, მშობლების მზრუნველობა არ დაკლებია, შემდეგ იყო განსწავლის წლები. სწავლობდა ფოთში, პიდრომელიორა-

ციულ ტექნიკუმში. ახლადგახსნილ ბიზნესის ფაკულტეტზე. დაბრუნებისთანავე მუშაობა დაიწყო ფოთ-ვაჭრობაში და მალე გახდა წარმატებული ბიზნესმენი. მოვლილი აქვს პოსტსახატოთა სივრცე ფოთიდან ვლადივოსტოკამდე და მურმანსკიდან ბაქომდე. მაგრამ საქართველოზე უკეთესი და უღამაზესი მხარე არსად შეხვედრია, ამიტომაც გაითავისა, „საქართველო ღამაზო, სხავ საქართველო სად არის“. ეს მისი ახალგაზრდობის ცხოვრებაა, როცა იგი დუდა და დვინდებოდა, იმ პერიოდში მას ურთიერთობა მოუხდა სხვადასხვა ეროვნების ადამიანებთან. თავისი კეთილი ბუნებით მრავალი მეგობარი შეიძინა. ბიჭიკო მეფარიშვილს ყველგან სამსახურში, სამეზობლოში თუ სამეგობროში თავისი განსაკუთრებული ადგილი უკავია, ყოველთვის ინიციატივანია, რასაც ხელს უწყობს მისი მკვეთრად გამორჩეული თანხიანი ხმა, უჭრის ჭკუა და გონება, იცის კარგისა და ცუდის გარჩევა, პურმარიღიანია, სწორედ ამ თვისებების გამო ხშირად პირველი კაციცაა და თამადაც, რასაც წარმატებით ასრულებს კიდევ მის სიტყვას და აზრს ყურს უდგამენ და გულთან მიაქვთ. ახლაც თავისი მცირე ბიზნესი აქვს, სათანადოდ ერკვევა პოლიტიკაში, რამეთუ ბევრს კითხულობს, ზომიერად საზოგადო მოღვაწეცაა და ჩინოვნიკიც, ამიტომ მასთან შეგვიძლია გაცნობი თანამედროვე პრესას. ბიჭიკომ მშვენივრად იცის შრომის ფასი, ანგარიში, წონა, ზომა არ ეშლება, რაც მის კაცობაზე მეტყველებს. არავის დაამდაბლებს და დანაზრავს, რის გამოც ემადლიერებიან. აქ, მის ე. წ. ოფისში თავს იყრიან ნაღდი ფოთელები, ნაღდი იმიტომ ვამბობ, რომ დღეს ის ფოთი აღარაა, 25 წლის წინ რომ

იყო. როდესაც სლოგანი „ფოთელებს ერთი სიყვარული აქვთ“ ამაყად ეღერდა. ამიტომ ნაღდი ფოთელებს შორის დამაკავშირებელი ერთადერთი ადგილი ბიჭიკოს ოფისია, რომლის დანიშნულება და მთავარი ფუნქციაა გულთაშორის კავშირის დამყარება. მისი ოფისის სტუმრები არიან უკვე ჭარმაგი, ცნობილი სახეები, ფოთის კოლორიტები, ექსპირველი სანიტარი გიული ბერძენიშვილი და ექსმედვინე ნოდარ ნიკოლაიშვილი, ყოფილი ბანკირები ანზორ გრიგოლია, ვანო პატარაია და საზოგადო მოღვაწეები რეზო თარგამაძე, გოგი გაგინძე, რუსულან ბოლქვაძე, ბადრი ჩემია, ვანო ნარმანია, გურამ კურტალაძე, ნაპო თოდუა, ბორის ლოლუა, სოზარ ჯალაღანია, ბეჟან ფაჩულია, დემურ ზერაგია და თბილისში მცხოვრები ფოთელთა წარმომდგენლობა ჯიმი ქვარცხავას თავაკაცობით და მრავალი სხვა, პირველი „ბირთვით“ დაწესებული და „სტილიაგები“ დამთავრებული.

აი, ამ სივრცეში ზის ბიჭიკო „მახვივით“, ზოგჯერ სრულიად მარტონ, (ასეც ხდება), გაპყურებს თავის განვლილ გზას და პოეტის არ იყოს ამოიკენებს „ეჰ, წუთით მაინც დაბრუნდებოდა ჩვენი ბავშობა და სიღამაზე“.

როგორც ზემოთ ითქვა, ბიჭიკოს უკან მოხედვის ნამდვილად არ ეშინია, კაცურად განვლო 80 წელი და ატარებს დიდ გულსტკივილს მეუღლის უდროოდ გარდაცვალების გამო, რომელსაც ემატება ძვირფასი დის გარდაცვალებით გამოწვეული უძიმესი ტკივილი, მაგრამ ცხოვრება თავისას ითხოვს და ბიჭიკოც ვაჟკაცურად ეწევა ცხოვრების ჭაპანს. თავის გულსტკივილს თავს არავის ახვევს, რამეთუ მისი ცხოვრების კრედილი „მაგრამ რადგანაც კაცნი გვქვი-

ან, შვილნი სოფლისა, უნდა კიდევცა მივდიოთ მას, გვესმას მშობლისა. არც კაცი ვარგა, რომ სოფელში მკვდარსა ემსგავსოს, იყოს სოფელში და სოფლისთვის აღარ იზრუნოს“.

ცოცხალ კაცს საზრუნავს რა გამოუღვეს, ოჯახი, შვილები, შვილივილები და ბიჭიკოც ამაყობს შვილებითა და შვილიშვილებით. ეამაყება, რომ ერთ-ერთი შვილიშვილი ბექა მეფარიშვილი კომპიუტერული ტექნიკის ინჟინერია, რამდენიმე წელი იმყოფებოდა გერმანიაში და იქ იმადლებდა კვალიფიკაციას, გიორგი მეფარიშვილი კი უნივერსიტეტ დამთავრებულია, ეკონომისტი და საზოგადოების ღირსეული წევრია, ხოლო შვილიშვილს ქრისტიან მეფარიშვილს დამთავრებული აქვს ლონდონის მაგისტრატურა და მუშაობს ლონდონის ერთ-ერთ ბანკში, შვილიშვილი მარია კი სწავლობს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში. აი, ასეთია ამ შესანიშნავი პიროვნების მოკლე ბიოგრაფია.

იხარეთ ბატონო ბიჭიკო ამ მაღლიან ქვეყანაში. დამერთი იყოს შენი და შენი ოჯახის მფარველი-კიდევ ერთი ამდენი წლისთვის მოგეყაროს თავი. მრავალჯამიერ!

მეზობრმა

ქალაქი

ჯემალ თოფურიას ხსოვნისადმი მიძღვნილი VII ტრადიციული მემორიალური საჭადრაკო ფესტივალი

2016 წლის 26 ნოემბერს-10 დეკემბერს ქ. ფოთის ნანა ალექსანდრიას სახელობის ჭადრაკისა და შაშის კომპლექსური სასპორტო სკოლის სატურნირო დარბაზში ჩატარდა ცნობილი ფოთელი ბიზნესმენის, საზოგადო მოღვაწისა და ქველმოქმედის ჯემალ თოფურიას ხსოვნისადმი მიძღვნილი VII ტრადიციული მემორიალური საჭადრაკო ფესტივალი.

ფესტივალის პროგრამაში შედიოდა საერთო ტურნირი და იმის გათვალისწინებით რომ მონაწილეობა მიიღეს ზუგდიდის, მარტვილისა და ხობის წარმომადგენლებმა, ფესტივალმა რეგიონალური პირველობის სახე მიიღო. ტურნირი ჩატარდა საჯარო სკოლების გუნდურ, საოჯახო, დამწვებ მოჭადრაკეთა კლასიკურ ჭადრაკში და სამეგრელო ზემო-სვანეთის აბსოლუტური ჩემპიონატის საშეჯიბრო ფორმატში.

აქვე გაგაცნობთ ტექნიკურ შედეგებს: ქ. ფოთის საჯარო სკოლების გუნდურ პირველობაში გაიმარჯვა მე-5 საჯარო სკოლამ, მე-2 ადგილი დაიკავა მე-2 საჯარო სკოლამ, ხოლო მე-3 საპრიზო ადგილი მოიპოვა მე-15 საჯარო სკოლამ.

საოჯახო ტურნირში პირველობა

მოიპოვეს მშობელთა წარმომადგენელმა თიეუმურაზ (შვილი) და კობა (მამა) კვიციანიებმა, მე-2 საპრიზო ადგილზე გავიდნენ ფოთელები აკაკი (შვილი) და ქეთი (დედა) ყალიჩაევები, ხოლო მე-3 საპრიზო ადგილი დაიკავეს მარტვილელმა ლიზი (შვილი) და გოგი (მამა) ფონხუებმა.

დამწვებ 6 წლამდე მოჭადრაკეთა შორის პირველობა მოიპოვა ნიკა წურწუშიამ, მეორე საპრიზო ადგილზე გავიდა ირაკლი რურუა, ხოლო მესამე ადგილი დაიკავა გავა გვასალიამ.

დამწვებ 6 წლამდე გოგონათა შორის გაიმარჯვა მარიამ გაბუნია, მე-2 საპრიზო ადგილი დაიკავა მარიამ გრიგალაშვილმა, ხოლო მე-3 ადგილი მოიპოვა სესილი ჯიშკარიანმა.

დამწვებ 8 წლამდე ჭაბუკ მოჭადრაკეთა ტურნირში გამარჯვება მოიპოვა დავით წურწუშიამ, მე-2 ადგილი დაიკავა ლუკა ჯობავამ, ხოლო მე-3 ადგილი ერგო სანდრო უჩანეიშვილს.

დამწვებ 8 წლამდე გოგონათა შორის გაიმარჯვა ნია ანთაძემ, მე-2 საპრიზო ადგილი მოიპოვა მარიამ საჯაიამ, ხოლო მე-3 ადგილი დაიკავა ლიზი შენგელიამ.

კლასიკურ ჭადრაკში 7 წლამდე ჭაბუკთა შორის გამარჯვება მოიპოვა გიორგი კვარაცხელიამ, მე-2 საპრიზო ადგილზე გავიდა ლუკა წურწუშია, ხოლო მე-3 ადგილი დაიკავა დავით ხარშილაძემ.

კლასიკურ ჭადრაკში 7 წლამდე გოგონათა შორის პირველობა მოიპოვა თინათინ ხარზიანმა, მე-2 საპრიზო ადგილზე გავიდა ლიზი ხართიშვილი, ხოლო მე-3 საპრიზო ადგილი დაიკავა ელენე ალაიძემ.

კლასიკურ ჭადრაკში 9 წლამდე ჭაბუკთა შორის გაიმარჯვა კახაბერ კიხორია, მე-2 საპრიზო ადგილი მოიპოვა ლუკა ჯაბელიამ, ხოლო მე-3 საპრიზო ადგილზე გავიდა კონსტანტინე კვინია.

კლასიკურ ჭადრაკში 9 წლამდე გოგონათა შორის გაიმარჯვა ანი სანიკიძემ, მე-2 საპრიზო ადგილი მოიპოვა ანასტასია მატკავამ, ხოლო მე-3 საპრიზო ადგილი დაიკავა ნია ბაკათელიამ.

სამეგრელო-ზემო სვანეთის აბსოლუტურ ჩემპიონატში მამაკაცთა შორის გაიმარჯვა საქართველოს ასაკობრივი პირველობის მრავალგზის ჩემპიონმა და პრიზორმა ფოთელმა ნიკა დვამბერია, მეორე საპრიზო ადგილი მოიპოვა ასევე ფოთელმა, საქართველოს დამსახურებულმა მწვრთნელმა გონა ჩახუამ, მესამე საპრიზო ადგილი დაიკავა ზუგდიდელმა ეროვნულმა ოსტატმა ქალთა შორის, ევროპის ასაკობრივი

მურაზ კვიციანიამ, ხოლო 12 წლამდე მოჭადრაკეთა შორის პირველი ადგილი დაიკავა ზუგდიდელმა მოჭადრაკემ გიორგი ნაყოფიამ, სენიორთა (ვეტერანთა) შორის კი გაიმარჯვა სენაკელმა ვეტერანმა მოჭადრაკემ ზურაბ ლიფონავამ.

ფესტივალის ტურნირებში გამარჯვებულები და პრიზორები დაჯილდოვდნენ თასებით, დიპლომებით, ფასიანი პრიზებითა და ფულადი პრემიებით.

ფესტივალში მონაწილეობა მიიღო 300-მდე მოჭადრაკემ.

ფესტივალის ფინანსური მხარდაჭერა უზრუნველყო მემორიალის მუდმივმა სპონსორმა შპს „კავტრექსფოთმა“ (გენ. დირექტორი

პირველობის ორგზის პრიზორმა - მადონა ბოკუნავამ.

ქალთა შორის აბსოლუტური პირველობის გამარჯვებული გახდა ნანა ალექსანდრიას სახელობის ჭადრაკის სასპორტო სკოლის მოჭადრაკე გოგონა, საქართველოს ასაკობრივი პირველობის ჩემპიონი და პრიზორი - დიანა ლომაია, მე-2 საპრიზო ადგილი მოიპოვა აბსოლუტური ჩემპიონატის 10 წლამდე მოჭადრაკეთა შორის ხობელმა მოჭადრაკემ თე-

რი რობერტ გვაზავა). ღონისძიების მაღალდონეზე მომზადება-ჩატარება უზრუნველყო სამეგრელო-ზემოსვანეთის რეგიონის ჭადრაკის ფედერაციამ და ფოთის ნანა ალექსანდრიას სახელობის ჭადრაკისა და შაშის კომპლექსურმა სასპორტო სკოლამ, ხოლო საინფორმაციო სამსახური უზრუნველყო ფოთის სატელევიზიო „მე-9“ არხმა.

რევაზ გენადის-ძე გიორგაძე დაიბადა 1961 წლის 15 თებერვალს სამტრედიის რაიონის სოფელ დაფნარში, პედაგოგების ოჯახში. განათლებით იურისტი, სამართალმცოდნე

1984-2003 წლებში მუშაობდა საქართველოს შ.ს.სამინისტროს სისტემაში, სხვადასხვა თანამდებობაზე, მინიჭებული ქონდა პოლიციის მაიორის სპეციალური წოდება. იყო საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისათვის ბრძოლის მონაწილე აფხაზეთში.

2003-2007 წლებში მუშაობდა ქუთაისის სახელმწიფო-ტექნიკური უნივერსიტეტის ფოთის საინჟინრო-ეკონომიკურ ინსტიტუტში უფროს მასწავლებლად. 2007 წლიდან სიცოცხლის ბოლომდე მუშაობდა მთავარ სპეციალისტად თვითმმართველი ქალაქ ფოთის საგამოყენო დარბაზში.

1989 წლიდან ცხოვრობდა და მოღვაწეობდა ქალაქ ფოთში და აქტიურად მონაწილეობდა ადგილობრივ თუ გასვლით გამოყენებში, კერძოდ: 2003-2015 წლებში - ქალაქ ფოთის საგამოყენო დარბაზში, 2005 წელს მიიღეს საქართველოს მხატვროთა კავშირის წევრად, 2005-2006 წლებში მონაწილეობდა საქართველოს ფოლკლორის ეროვნულ-დათვალიერება ფესტივალში, გაიმარჯვა და გახდა ფესტივალის ლაურიატი, ნამუშევარი „სვანური კოშკები“ შეტანილია ფესტივალის ლაურიატთა კატალოგში. 2006 წელს მონაწილე-

ობდა ქალაქ ბათუმში გასვლით გამოყენებაში. 2010 წელს მონაწილეობდა ლიტველ და ქართველ მხატვართა ერთობლივ ღონისძიებაში.

რევაზ გიორგაძის ნამუშევრები შექმნილი აქვს მსოფლიოს მრავალი ქვეყნის მოქალაქეებსა და კერძო კოლექციონერებს.

2015 წლის 26 ივნისს ქ. ფოთის საგამოყენო დარბაზში გაიხსნა საქართველოს მხატვართა საერთაშორისო კავშირის წევრის მხატვარ რევაზ გიორგაძის პერსონალური გამოფენა, სადაც წარმოდგენილი იქნა სხვადასხვა ჟანრში შესრულებული 40 -ნამუშევარი.

რევაზ გიორგაძის პერსონალურმა გამოფენამ მოლოდინს გადააჭარბა-დრომ ბევრი სიმდიდრე შესძინა მხატვარს, მრავალფეროვნება, ოსტატობა, კოლხური პეიზაჟები, მივიწყებული ქალაქი, წითელ წიგნში შეტანილი თუ შესატანი უნიკალური შენობებით, ლამაზ ფერებში, ქართველი მწერლობის კლასიკოსების უკვდავი სახეები, მხატვრული პოეზია სულის ტკივილამდე, საინტერესო თემები, ცხოვრებისეული სიბრძნით გაჯერებული. სამშობლო, სიყვარული, მარადიულ ფენომენტან შეჭიდება, ისე როგორც ოსტატს შეაფერის. ყოველი სურათი დიდებულ ჩარჩოში, და ისიც მხატვრული ქმნილებაა. ხაზგასასმელია დიდი შრომისმოყვარეობა. მხატვარმა იცოდა დროის ფასი, იგი უღმობელია და შეუძლია მხოლოდ დიდი სურათით შეაჩეროს, მარადიულობაში გადაიყვანოს, ასეთი გრძნობა გეუფლება „სვანური კოშკების“ ხილვისას.

უდროოდ წავიდა ჩვენგან კარგი პიროვნება, კეთილშობილი, გულთბილი, სამართლიანი, ჭირსა და ღვინოში გვერდში მდგომი კაცი, დიდი ხელოვანი და მოქალაქე, რომლის ხსოვნას დიდხანს დარჩება ფოთელთა გულში.

საგამოყენო დარბაზის კოლექტივი მემორიალი

15 წელი გავიდა იმ ტრაგიკული შემთხვევიდან... 15 წლის შემდეგ სრულიად შემთხვევით, თუ ურუშაძის ჩანაწერები, წიგნში ჩაკეცილი ვიპოვეთ...

განწყობილება № „მადლობელი ვარ სიყვარული რომ მასწავლე, მადლობელი ვარ შენს თვალებში რომ ჩამახედე და ჩემი თავი დამანახე... მადლობელი ვარ ბედნიერებისათვის და მწუნარებისათვის შენ, რომ მარგუნე... მადლობელი ვარ ლამაზი ცისათვის, მზიანი დღისათვის, ნამიანი წვიმისათვის, შენ, რომ მაგრძობინე...“

არა, არა ეს სიტყვები კი არ მოეწონება, უბრალოდ ძველ ბლოკნოტს წააწვდა და იქ ამოიკითხა, კარგია, ადრე ძალიან მოსწონდა.

ახლა, ახლა რატომღაც ნერვებს უშლიდა. დადიოდა, დატარებდა რაღაც უთქმელს, გაუგებარს, და საოცრად არასასიამოვნოს. მერე რაღაც უსასრულოს გამოედევნებოდა ფიქრში და ჰაერით გაშვებულ თვალეზით სივრცეს დაუწყებდა ძებნას, პოულობდა... სივრცეს ყოველთვის პოულობდა...

მერე, სევდასავით უთქმელი, მორჩილად მიუახლოვდებოდა და უსმენდა.. რა საოცარი იყო ხმა.. თვალეზდახრილი, გარინდებული უსმენდა ხმაურს..

ოცნება ყავის ნალექით გულის ფსკერზე დაღეკილი, უფიგურო და უკვე უფერო..

ნატვრა, სიკეთესავით მშვიდი, გადარჩენასავით სასურველი, პულსით მფეთქავი.. სურვილი, ღმერთით დიდი და ყოველსმომცველი,

არამკრეხელი, არამგმობი, არაურწმუნო.. კო, სწორედ რწმენა, სუფთაა, მაღალი..

გალობასავით ჩაესმოდა მისივე ფიქრი და სურდა ეგრძნო როგორ სჯეროდა ყოველსმომცველის, ყოველსშემქნელის სურდა ეყვირა, რომ იყო რწმენა, მასში იყო და მისი სჯერა.. ღოცის სჯეროდა, ენდობოდა.. რა საოცარი იყო ხმა.. თვალეზდახრილი, გა-

რინდებული გალობას უსმენდა..

წვიმს, მონატრება ჩამოყვა წვეთებს, წვიმს. წვიმს აივანზე, სახურავზე და ლურჯი ცის ქვეშ.

მონატრებისთვის მე არ გთხოვ მოსვლას, არც დაბრუნებას. მე მინდა მზე, წვიმს. ნაცრისფერ ამინდში უფეროდ წვიმს..

მე მინდა მზე.. მას მოვიპარავ.. მზეს მოვიპარავ შენს თვალებიდან. და შენ, გააღებ უმზეო თვალებს ატირდები და გაგიწვიმდება..

მე შექნება ორი მზე! შენ მოხვალ ჩემთან!

წვიმს, უფერო წვეთი ჩამოყვა წვიმას.. აღარც კი ახსოვს როდის ეძახდა, როდის ელოდა.. არ ახსოვს როდის იტირა ბოლოს..

როდის უყვარდა, მაგრამ ახსოვს, რატომღაც ახსოვს.. და იცოდა, რომ ვიღაცის წინაშე პატიებას, ითხოვდა..

აღბათ დიდი იყო მზე, მოპარული.. ან ძალიან საბრალო, უმზეოდ გახელილი თვალეზი.. „და, მაპატიე ჩემი დიდი სიყვარული, რამეთუ ძალმიძს არ მიყვარდე, ყველა გაბრაზება და შეშფოთება მაპატიე, გზადაგზა რომ გავაზნე. უაზროდ დადგრილი წვიმის წვეთები მაპატიე.“

მაპატიე ჩემი დიდი სიყვარული, რამეთუ ძალმიძს არ მიყვარდე“

რა საოცარი იყო ხმა.. თვალეზდახრილი, გარინდებული ადამიანების ხმას უსმენდა“

ეს ფურცლები ეს 15 წელი ელოდა სათქმელს.. დუმილი დარღვეულია თუ.. სათქმელიც ითქვა!

მონატრების ტკივილი, რომელსაც ტომ კრეაფერი ცააკვლ...

დეკემბრის ცივი ღამეა... უდიდესი სიცივე, სიცარიელეა გულში. სიცივე და სიცარიელე, რომლის შევსება და გათბობა ვერაფერმა ვერ შეძლო...

დედაც - ჩემო ტკივილო, შენ ხომ ახალგაზრდამ, ტკივილებით გატანჯულმა 50 წლის ასაკში დაასრულე სიცოცხლე. ისე გარდაიცვალე, რომ ჩემთან არასოდეს დაგიჩვილია მტკივა და ცუდად ვარო. მე მზოგავდი და გეცოდებოდი. ვიდაცას უთქვამს - დრო მეურნალიაო, ჩემს შემთხვევაში ასე არ არის. მე ისევ ისე მტკივა და მაკლიხარ, როგორც მაშინ, დიდი ხნის წინათ.

ჩემო მურადი, შენც დეკემბრის ცივი ღამეს გამომეცალე მხრიდან. ჩემო იმედო და დასაყრდენო, ჩემო უდიდესო სიყვარულო.

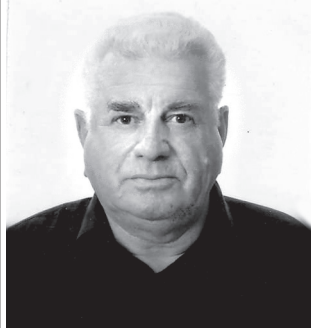

მხელია უშენობა, სახლში მარტოდ დარჩენილს მიჭირს პრობლემებთან გამკლავება. პრობლემები კი ბევრი გვაქვს. ვიცო წუწუნი არ გიყვარს. ღმერთი მშვიდობით დაგვიბრუნებს შინ ჩვენს ვაჟს. ისევე გაგრძელდება ცხოვრება და ისევე ადრდება ჩვენი ძლიერი ოჯახი. მოდუნების უფლება არ გვაქვს ჩემო საყვარელო.

უზომოდ მენატრებით ჩემო ძვირფასებო... უფაღს ვთხოვ რომ ნათელში ამყოფოს თქვენი ლამაზი სულელები... გულმოკლული შვილი და მხარ მოტახილი მეუღლე მკამონა ბოკუჩავა.

პრობლემატიკის მიხედვით

ალბერტი ზარგინავას ხსოვნას

რამოდენიმე წლის წინ, ზაფხულის დამდეგს, მოძალეზული ნოსტალგიით ჩამოვიდა საყვარელი ქალაქში. მშობლიურ მიწა-წყალს მონატრებულმა, პირველ რიგში მშობლებისა და დასავით ძვირფასი რძლის საფლავებს მიაკითხა, შემდეგ საკუთარ სისხლსა და ხორცს - ძმას, ომარ ზარგინავას, ძმიშვილებს - ქეთისოსა და მალხაზის, რძალს-მიაკოს, ძმისშვილშვილებსა და შვილთაშვილებს მიეფერა, მიესიყვარულა, არც მეზობლები და ახლონაცნობები დაივიწყა. შერყეული ჯანმრთელობის მიუხედავად, მშობლიური ფოთის ქუჩებსა და ზღვის სანაპიროსაც გადაავლო თვალი. გაიელვა გონებაში სიყვარული, სიჭაბუკემ, წარსულის ტკბილმწარე ფრაგმენტებმა. ივლისში ძმიშვილებმა 80 წლის იუბილე აღუნიშნეს, სითბო და პატი-

ვისცემა არ მოაკლეს, ათეული წლების წინ საქართველოდან წასულს, მაგარ ნიადაგ ფოთსა და სამშობლოს მონატრებულ საყვარელ მიძას...

მშობლიურმა კერამ გულში ჩაიკრა ალბერტ ზარგინავა, ცხოვრების ათას განსაცდელს, თავგადასავალსა და ჭირ-ვარამს გამოვლილი კაცი. ნამდვილი კოლხი ვაჟკაცის აღნაგობისა და გარეგნობის, ბავშვივით ალალი გულისმქონე ადამიანი, წელთა სიმრავლეს, სამშობლოდან შორსმყოფის განსაცდელს ვერ დაეჩრდილა მისი ვიზუალური მიმზიდველობა. არც გულის სითბო განელეზულა, უკრაინაში დარჩენილ ვაჟს-რობერტის, შვილიშვილს მაქსიმს, რძალს და ფოთში მყოფ მოდგმას გული უწევდა ოდესიდან ფოთისკენ, ეჩქარებოდა, გრძნობდა წუთისთვლის ბოლო აკორდებს. გამოყვა კიდევ გულის წადილს, ბედისწერამაც აუხდინა საბოლოო სურვილი-მიებარა მშობლიურ მიწას, მშვიდად, ვაჟკაცურად.

ნათელი დადგომოდეს ალბერტ ზარგინავას მარადისობაში.

ასლობლები